

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Tractatus De Negotiationis
Spiritualis Industriis

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066367

Industria VI. Usus potentiarum tam Animæ quàm Corporis, quibus plurimis
uti solemus in aliqua una Actione, Deo explicitè offerendus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45372

facere; illa autem, si poterunt non omitti, non omittere.

Fructus hujus Industriæ quis sit futurus utenti, jam satis ex dictis patuit: morari me & repetere nihil est opus.

INDUSTRIA VI.

Uſus Potentiarum tam animæ quam Corporis, quibus plurimis uti ſolemus in aliquâ unâ actione vel occupatione, DEO explicite offerendus.

46.

Non absque profundo Providentiæ suæ consilio Deus nos homines condidit compositos ex Animâ & Corpore: iterumque animas nostras multis potentiis, corpora multis partibus & membris, animæque ad operandum multiplicibus instrumentis, non absque providâ mentis suæ ratione constare voluit. Fecit hoc inter alias causas etiam ob istam, ut ex hac multitudine partium, organorum, potentiarum, actuum, confurgeret in nobis multiplex etiam & mirabilis laudum divinarum harmonia, multiplex simplicissimæ illius ac æternæ ejus naturæ potentiaque operatricis, ac primæ causæ, nec non aliarum perfectionum ejus representatio, multiplex merendi ratio, multiplex Virtutum exercitatio. Cui enim dubium, quia hæc omnia prædicta ex hac multiplicitate potentiarum atque consequenter actuum confurgant? Et quamvis hoc apud multos sit extra considerationem & advertentiam; quamvis apud plures etiam sit extra usum debitum & honestum; non ideò

ided tamen evacuari potest, aut par est, Providentia consilium. Quin immo, si quis hactenus id aut non advertit, aut neglexit in seipso, inque suis quotidianis actibus; recta ratio dicit, multoque magis Negotiationis Spiritualis vigilantia exigit, ut hæc bona Domini, quæ quotidie tam multipliciter usurpamus, sive otiosè, sive tantum naturali impetu ac instinctu, sive etiam honestate; usurpemus ex rectâ ratione, ex devotâ mentis intentione, ex supernaturalis finis applicatione & adjunctione, sicque ex Domini bonis & talentis, esto nobis minutis, ingentes tamen usuras & fructus Domino colligamus, & in tempore rationis reddendæ eidem representemus, cum ejus insigni Voluptate, cum nostrâ verò illâ beneficâ commendatione: *Euge serve bone & fidelis, quia super pauca fuisti fidelis, super multa te constituam, intra in gaudium Domini Tui. Matt. 25. v. 21.*

47.

Libet rem hanc Exemplis declarare: fortitan enim & illustrior erit ad cognoscendum, & efficacior ad persuadendum. Solvit aliquis pensum Horarum Canoniarum Deo, is, non dubito, ante illud opus, offert illud divinæ Majestati, sive intentione communi Ecclesiæ, sive etiam particulari quapiam suâ, & id quidem rectè satis: Si tamen aliud amplius facit nihil, non possum aliud dicere, quàm quòd multis se privet commodis lucrisque spiritualibus, quod ex eo patebit. Oratio illa, est unica actio orandi in se se, quam, ut dixi, offert Deo, qui facit illam. Huic tamen actioni, annexæ vel sunt, vel esse possunt, plures actiones plurium potentiarum tam corporis quàm animi, quæ ad Oratio-

nem illa
partim
do, fit
vel flec
moria
gitis: l
aspiratu
excipitu
pronun
dicit, p
genuur
varietas
gnatur
oculi et
ctus vo
sunt, v
quæ rec
vita, ex
fionis &
intermi
que p
omnia lo
motu e
teriz m
tio: de
est, pe
quoqu
superna
intuper
casiona
possiu
Hæc
à tot p
est Ora
V.P.

nem illam, ut sic loquar, partim cooperantur, partim concomitantur. Fit illa ex libro, legendo, fit inambulando, vel sedendo, vel stando, vel flectendo; fit etiam audiendo; fit ex memoria: tenetur liber manu, versantur chartæ digitis: leguntur oculis sententiæ, verba, literæ; aspiratur & respiratur inter dicendum: auribus excipitur tam propria quàm aliena recitatio & pronunciatio: Intellectus sensum eorum quæ dicit, percipit: manuum, brachiorum, pedum, genuum, aliarumque partium usus intervenit: varietas situum corporis admiscetur, pectus signatur, tunditur, elevatur, inclinatur caput: oculi etiam piè sublevantur vel dejiciuntur, affectus voluntatis, vel ex mysterio de quo preces sunt, vel ex sensu verborum sententiarumque quæ recitantur, in Deum, Christum, Sanctos, in vitia, errores, malitias, infinitâ varietatē, intentionis & attentionis, devotionis & fervoris sese intermiscunt. Imaginativæ etiam, æstimativæque plurimi actus interseruntur, lingua & omnia loquendi organa, in tam multiplici usu & motu est; fauces, labia, dentes, gutturis & arteriæ meatus, vox ipsa sonans, oratio in silentio: denique totius corporis & animæ actio adest, per omnes sui potentias & partes: habitus quoque plurimi interni & externi, naturales & supernaturales in actu & opere sunt. Adveniunt insuper multi multarum potentiarum actus, occasionaliter intercidentes, & qui prævideri non possunt particulatim, tantum in genere.

Hæc tanta varietas ac multitudo actionum à tot potentiis, tot modis proficiscentium, non est Oratio: est tamen Orationis Actioni con-

V.P. Druzb. Op. IV.

D

hexa

nexa ordinarie: quæro, quotus quisque Sacerdotum eam Deo unâ cum sua Oratione consecrat? quæro quid obstet, quominus consecret? quæro, si consecret, nullone an verò ingenti cum animæ lucro id facturus sit? quæro, si id negligat, nullone an verò ingenti cum damno animæ meritorumque detrimento facturus sit? quæro denique, an pio & diligenti negotiatori conveniat tantam segetem bonorum non negligere, tantam meritorum sementem quotidie demerere, ex tot actionibus, ex tot potentiarum suarum, atque adeo sui totius usu tanto in uno opere, quem alioqui semper facit & facturus est, sine ullo fructu suo nullo autem additamento laboris novi, præterquam brevissimæ Intentionis seu applicationis ad finem supernaturalem, ad eum v. g. ipsum, ad quem applicavit totam Orationem? Ex hoc fundamento nonnulli pii viri Horas Canonicas etsi memoriter (immo & alias Orationes) recitare possint; tamen legunt: ut hac ratione plurimum potentiarum & sensuum usum Deum laudent; & tamen memoriæ sit usus atque locus suus, in illâ ipsâ Oratione.

49.

Hæc quæ in uno Orationis Canonice à Sacerdotibus fieri quotidie, bene longo tempore solito opere ostendi; ostendere possum in aliis omnibus actionibus nostris, v. g. in Sacro, in Concione, in docendo, in discendo, in confitentibus operam dando, in Triclinio ad mensam cibum sumendo, vel cibum sumentibus ministrando, legendo, in omni aliâ quacunque actione & occupatione peragendâ mentem & corpus distinendo, in omnibus enim totus homo semper aliquid agat, vel hac vel illâ potentia

quæ sui parte. Et ut nihil aliquâ sui parte agat aliud, nisi quod præsens est etiam per illam partem actioni, quâ Deum laudat, id ipsum laudabile est, & si Deo offeratur, eidem acceptabile, hominique non inutile. Quantis ergo cumulis meritorum ditior homo quotidie fieret, si talium observator esse vellet?

Neque hæc observatio laboriosa esse potest, diligentibus ac prudentibus. nam v. g. quantus labor est, ut lector ad mensam, offerat Deo actionem suam illam legendi, & offerat omnes actiones aliarum potentiarum, quæcunque aliquem sui usum inter legendum homini præstabunt? offerat etiam omnium verborum ac literarum pronuntiationem, offerat omnem oculorum motum, omnem aspirationem, omnem cessationem, &c. Quod totum offerendi munus potest vel uno verbo perfici: quin vix etiam verbo opus; solus mentis in hanc oblationem conjectus seu Voluntatis consensus sufficit. Non est opus, quod in hac re morer: concludo appositione paradigmatis, sive praxeos, in eodem quod superius tractavi recitationis Divini Officii exemplo, quod quivis poterit ad suum palatum accommodare, fusius, brevius, expressius, &c.

50.

**Praxis offerendi recitationem
Horarum Canoniarum.**

DEUS, *cujus immensam Majestatem adorât omnis Ecclesia Sanctorum; Offero tibi has Ecclesie Tue Sanctæ preces, à me indigno die hodiernâ recitandas. Offero imprimis omnes à Matutino usque ad Completorium Horas. Offero omnes earum affe-*

51.

D 2

ctus

tus & sensus à Spiritu sancto & ab Ecclesiâ Sponsa
 tuâ intentos atque hic depositos. Offero omnia ea-
 rum puncta, comata, sententias, verba, literas, offero
 omnes motus lingue meæ, & manuum mearum;
 omnes ictus oculorum, omnes respiraciones, omnes
 cogitationes & affectiones animæ meæ, omnes mei
 totius commotiones in hac præsentî Oratione inter-
 cursuras. Accepta ergo hoc tributum servituti
 meæ, Tu, qui es Dominus meus, Rex meus, Deus
 meus, solus, unus, naturalis: meque mancipium tuum
 naturale & Voluntarium, Spiritu tuo Sancto, & gra-
 tiâ efficaci, atque abundanti purifica, confirma, san-
 ctifica, ut tibi servitium meum in sanctitate & justiti-
 â, & perseverantiâ semper exhibere valeam: qui
 in Trinitate perfectâ vivis & regnas unus Deus in se-
 cula benedictus, Amen.

Domine Deus, offero tibi totâiter hanc (omnem)
 actionem meam, cum omnibus aliis, quas hujus occa-
 sione per quamcunque Corporis & Animæ meæ po-
 tentiam exercebo, quia hæc est Voluntas Tua, & di-
 gnitas Voluntatis Tuae.

Extat hujus Industriae praxis & exemplum
 in Davide Psal. 103. ubi in hunc modum, Deum
 laudat; *Benedic Animæ meæ Domino, & omnia
 quæ intra me sunt, nomini sancto ejus: Benedic cor-
 mea meæ Domino, & noli oblivisci omnes retributio-
 nes ejus. & alibi idem sic ait: Omnia ossa
 mea dicent, Domine quis similis
 Tibi &c.*